

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

„Consiliul Superior al Magistraturii este garantul independenței justiției”
(art. 133 alin.1 din Constituție, republicată)

Adresa nr. 10807/2023 din data de 22.06.2023

L 385/2023

Biroul permanent al Senatului

L 385 / 26.06.2023

Domnului Mario-Ovidiu OPREA,
Secretarul General al Senatului României

Stimate domnule Președinte,

În legătură cu adresa dumneavoastră nr. XXXV 2579 din 16.05.2023, prin care ați solicitat avizul Consiliului Superior al Magistraturii cu privire la *Propunerea legislativă privind unele măsuri de prevenire și combatere a activităților economice ilicite (b283/09.05.2023)*, vă facem cunoscut că aceasta a fost analizată de Comisia nr. 1 reunită - „Legislație și cooperare interinstituțională”, în ședința din data de 20.06.2023.

Comisia a reținut că nu se impune emiterea unui aviz de către Consiliul Superior al Magistraturii, urmând a fi exprimat un punct de vedere. În acest sens, au fost avute în vedere prevederile art. 39 alin. (3) din Legea nr. 305/2022 privind Consiliul Superior al Magistraturii, precum și interpretarea dată de Curtea Constituțională sintagmei „acte normative ce privesc activitatea autorității judecătorești” din cuprinsul prevederilor anterioare similare ale art. 38 alin. (3) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

În urma analizei propunerii legislative, Comisia de specialitate a Consiliului a formulat următoarele observații:

La art. 5 alin. (1) din propunerea legislativă este reglementată drept contravenție nerespectarea dispozițiilor art. 3 alin. (2) care prevăd interdicția de efectuare „*de activități economice cu bunuri care nu sunt însoțite de documente de proveniență, indiferent de locul în care acestea se află, pe timpul transportului, al depozitării sau al comercializării*”.

În același timp, o contravenție similară este deja reglementată *de lege lata* prin art. 50 alin. (1) lit. c) coroborat cu art. 4 alin. (3) din O.G. nr. 21/1992 privind protecția consumatorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul cărora constituie contravenție „comercializarea de produse sau prestarea de servicii, după caz, care nu îndeplinesc condițiile stabilite prin lege sau de bunuri a căror proveniență nu este dovedită, în condițiile legii. Prin documente de proveniență se înțelege, după caz, factura fiscală,

Tel: (+40)21-311.69.32
Fax: (+40)21-311.69.37

Website: www.csm1909.ro
Email: legislatie@csm1909.ro

Calea Plevnei nr. 141B, sector 6,
cod poștal 060011

factura, avizul de însoțire a mărfii, documentele vamale, factura externă sau orice alte documente stabilite prin lege”.

În aceste condiții, având în vedere dispozițiile art. 16 alin. (1) din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare, prin care „este interzisă instituirea aceluiași reglementări în mai multe articole sau alineate din același act normativ ori în două sau mai multe acte normative”, Comisia de specialitate a reținut că este necesară adaptarea propunerii legislative astfel încât să fie evitat paralelismul de reglementare semnalat.

Sub un alt aspect, Comisia a constatat faptul că la art. 6 din propunerea legislativă este reglementată măsura indisponibilizării provizorii a bunurilor care au servit sau sunt destinate să servească la săvârșirea contravenției prevăzute la art. 5 alin. (1), pe o perioadă de maxim 24 de ore, termen în care contravenientul poate prezenta documente de proveniență care să ateste natura licită a bunurilor.

În acest context, la alin. (2) al art. 6 se prevede că termenul de 24 de ore „începe să curgă la momentul constatării contravenției și se încheie la aceeași oră a zilei următoare (...)”, fără a fi avută în vedere și situația în care contravenientul nu este de față la încheierea procesului-verbal de constatare și sancționare a contravenției, care urmează să-i fie comunicat prin poștă, cu aviz de primire, sau prin afișare la domiciliul sau la sediul acestuia, conform dreptului comun reprezentat de art. 27 din O.G. nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, cu modificările și completările ulterioare.

Ținând seama și de faptul că, potrivit soluției preconizate de art. 6 alin. (9) din propunerea legislativă, *după expirarea acestui termen, în situația în care contravenientul nu prezintă documente de proveniență care să ateste natura licită a bunurilor, măsura indisponibilizării temporare se transformă în măsura confiscării, fără îndeplinirea altor formalități*, Comisia a evidențiat că trebuie identificată o reglementare corespunzătoare și pentru ipoteza în care contravenientul nu este de față la încheierea procesului verbal, pentru a fi evitată situația în care termenul de 24 de ore se împlinește fără ca autorul contravenției să fie încunoștințat cu privire la măsura indisponibilizării temporare dispusă împotriva sa.

În același timp, referitor la soluția normativă propusă la art. 6 alin. (9), s-a apreciat că aceasta este criticabilă și trebuie revizuită, din perspectiva asigurării unor garanții corespunzătoare pentru persoana ale cărei bunuri sunt confiscate.

În acest sens, trebuie avut în vedere că în concepția propunerii legislative procesul-verbal de constatare și sancționare a contravenției nu cuprinde dispoziția de confiscare, ci

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

„Consiliul Superior al Magistraturii este garantul independenței justiției”
(art. 133 alin.1 din Constituție, republicată)

doar pe cea de indisponibilizare provizorie, ceea ce înseamnă că o eventuală plângere împotriva acestui proces-verbal nu ar putea viza și măsura confiscării.

Mai mult, măsura confiscării nu urmează a fi dispusă nici printr-un act ulterior al agentului constatator sau al altei entități, care să fie precedat de verificarea îndeplinirii condițiilor pentru luarea acesteia, ci ar urma să intervină *ope legis* prin transformarea măsurii indisponibilizării temporare în măsura confiscării, fără îndeplinirea altor formalități, dacă nu sunt prezentate documentele de proveniență care să ateste natura licită a bunurilor.

Or, o astfel de soluție normativă poate pune contravenientul în situația de a nu cunoaște temeiurile pentru care a intervenit confiscarea, mai ales în ipoteza în care acesta depune unele documente pentru justificarea naturii licite a bunurilor, dar care nu sunt considerate relevante sau suficiente de către agentul constatator. În acest fel, ar fi afectat semnificativ și accesul la justiție al persoanei nemulțumite de confiscare, căreia trebuie să-i fie asigurată efectivitatea exercițiului acestui drept, inclusiv prin cunoașterea temeiurilor concrete care au justificat confiscarea.

În același timp, o reglementare prin care măsura confiscării să fie *dispusă* de agentul constatator, ar asigura premisele pentru o evaluare *concretă* în privința condițiilor pentru luarea acestei măsuri și ar constitui astfel o garanție necesară pentru protecția dreptului de proprietate, recunoscut și protejat atât de Constituția României, republicată (art. 44), cât și de art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Pentru aceleași motive, este necesară și reglementarea unei proceduri judiciare, care să stabilească inclusiv faptul că actul de confiscare trebuie comunicat persoanei interesate, termenul în care acesta poate fi atacat și instanța competentă, precum și alte aspecte specifice ale procedurii de judecată.

Sub un alt aspect, Comisia de specialitate a apreciat că ar trebui reanalizată și reglementarea propusă la art. 6 alin. (6), în conformitate cu care „În cazul bunurilor perisabile pentru care a încetat total sau parțial indisponibilizarea, măsura suspendării activității, prevăzute la art. 5 alin. (3) se aplică în termen de 15 zile de la înmânarea procesului verbal de constatare și sancționare a contravențiilor.”

Rațiunea acestei reglementări pare a fi aceea de a da posibilitatea contravenientului să valorifice în timp util bunurile perisabile pentru care a prezentat documentele justificative în termenul de 24 de ore. Or, pentru a răspunde mai bine acestui scop, textul ar putea fi reformulat astfel încât măsura suspendării activității să se aplice *după trecerea unui termen de 15 zile* de la înmânarea procesului-verbal, iar nu *în termen de 15 zile* întrucât această sintagmă ar permite aplicarea măsurii chiar și începând cu prima zi a acestui termen.

Tel: (+40)21-311.69.32
Fax: (+40)21-311.69.37

Website: www.csm1909.ro
Email: legislatie@csm1909.ro

Calea Plevnei nr. 141B, sector 6,
cod poștal 060011

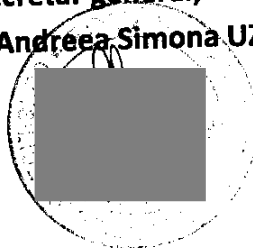
CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

„Consiliul Superior al Magistraturii este garantul independenței justiției”
(art. 133 alin.1 din Constituție, republicată)

În final, s-a apreciat că trimiterea la dispozițiile art. 6 alin. (7), realizată în cuprinsul art. 10, pare a fi eronată, corectă fiind trimiterea la art. 6 alin. (5) în care se face referire la documentele prezentate în scopul încetării indisponibilizării bunurilor.

Cu deosebită considerație,

**Secretar general,
Judecător Andreea Simona UZLĂU**

Tel: (+40)21-311.69.32
Fax: (+40)21-311.69.37

Website: www.csm1909.ro
Email: legislatie@csm1909.ro

Calea Plevnei nr. 141B, sector 6,
cod poștal 060011